

مدرسه ز دایمی
مدرسه ز دایمی
مدرسه ز دایمی
مدرسه ز دایمی
مدرسه ز دایمی

ایوان ایلچ در فصل پنجم دوباره به این موضوع که مدرسه برای همه و همه کس **نسخه پیچ شده** اشاره می کند. اینکه افراد مختلف میرن پیش دکتر و هرکدام با توجه به ویژگی آن ها و تشخیص پزشک نسخه ای مجزا دارن اما مدرسه ای که باید چنین باشه, نیست.

پس دوباره از اصطلاح **همسانی های غیر عقلانی** درباره ویژگی های مدارس اجباری استفاده می کند. اینکه اکثر دانش آموزان ترک تحصیل کرده در مقطع دبیرستان و اکثر معلم هایی که استعفا داده اند از مقطع دبستان هستند را مقصر چنین سیستم اجباری می داند.

(راستی به نظرتون چرا؟)

درمورد معلم ها میگوید: آن ها با ذهنی آزاد وارد این شغل می شوند اما از هر طرف مورد حمله قرار میگیرند, اول از همه تناقضی بین اصول و قوانین سرسخت مدرسه و اسمش (مدرسه آزاد) میبینند. دوم, توقعات بی جای برخی از خانواده هایی که خودشون در همین سیستم آموزش دیدن و در پایان برخورداری که باید در چارچوبی مشخص با بچه های بلند پرواز داشته باشند.

"دانش آموزان در مدارس به **معلم های مدرک دار** تسلیم می شوند تا خودشان نیز مدرکی مثل آن را کسب کنند. هر دو گروه مایوس و سرخورده اند و هر دو گروه کمبود منابع و امکاناتی چون پول (نیاز معلم) و دقت (نیاز دانش آموز) را در سرخوردگی شون مقصر می دانند."

او میگوید: دگرگون کردن مدرسه کاملا امکان پذیر است. ما می توانیم به جای اینکه معلم ها را استخدام کنیم تا دانش آموزان را به پیدا کردن وقت و اراده ی یادگیری مجبور کنند، به خود " **یادگیری خود انگیخته** " اتکا کنیم.

به جای این که تمام برنامه های آموزشی را از طریق معلم پیاده کنیم،

ارتباط های جدید جهانی را در اختیار فرد یادگیرنده قرار دهیم."

سوال بنده:

چند نفر از شما عزیزان آدم های خودانگیخته ای در یادگیری هستین؟ چه چیزی باعث انگیزه تان میشد؟
تا به حال کسی را دیده اید که با مقوله Self-study اصلا میانه خوبی نداشته باشه؟

وی میگوید: در سیستم آموزشی فعلی نقطه های کوری وجود دارد که اجازه نمیدهد، تمام جوانب را بسنجیم و تغییراتی که میخواهیم را بتوانیم اعمال کنیم. نقطه های کوری مثل: انعکاس تعصبات فرهنگی-تربیتی در نظام آموزشی، اشتباه گرفتن رشد تکنولوژیکی با تکنوکراسی و به همین خاطر به تکنولوژی حمله ور شدن و ظهور امور ضدفرهنگی در کنار امور فرهنگی مدرسه.

(در مورد تعاریف این دو مفهوم: تکنوکراسی یک سیستم حکومتی است که در آن افراد ماهر در حوزه های تخصصی مربوطه خود حکومت می کنند. در واقع نوعی شایستگی و برتری مبتنی بر توانایی و دانش افراد در یک حوزه معین است، در حالی که تکنولوژی دانش سازماندهی شده ای است برای اهداف عملی مورد استفاده قرار میگیرد.)

سخن پایانی ایلچ جون:

در حال حاضر تنها سپر دفاعی هر انسانی در این عصر با چنین نظامی، یادگیری است تا با آن از خود دفاع کند و به کمک یادگیری دیگران بشتابد.

دستم به دامت خانم پندی!!
تا کی باید تو قبر و بیره برم؟

خانم خورشیدی, یکم از خورشید
دلت رو قبرم بتابون ☺

خانم شعبانی!! اون یکی دستم
هم به دامن شماست!

خانم جمشیدی, جواب اشک
های خشک شدم رو کی میده؟

خانم بیدآباد! شما از این دکتر
الکی ها هستین؟ یا میتونی برای
دل شکسته ام نسخه بپیچی؟

از دقت و توجه تون سپاسگزارم

